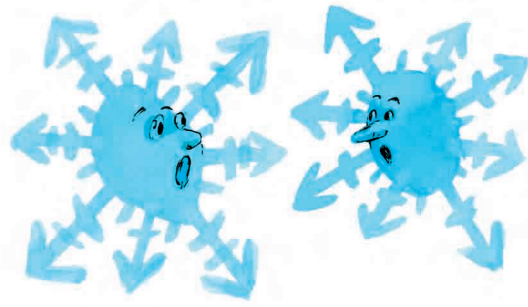

DARUL LUI MOȘ CRĂCIUN

T. O. BOBE
**DARUL LUI
MOȘ CRĂCIUN**

Ilustrații de DONE STAN

Ediția a doua

HUMANITAS
junior

Gabi stătea cu nasul lipit de geamul înghețat. Sufla încet, iar florile care se formaseră pe sticlă începuseră să se topească puțin, atâta cât băiețelul să poată zări în zăpada de afară o codiță de cățel care se mișca bucuroasă într-o parte și alta. Gabi avea șapte ani și jumătate și era în vacanța de iarnă. Ar fi vrut să iasă și el afară să se joace, însă nu avea cu cine. Toți prietenii lui plecaseră la țară, la bunici. Dacă mamaia și tataia ar fi rămas la sat, acum s-ar fi aflat și el pe o coastă de deal, călare pe sanie. Numai că bunicii se mutaseră la el chiar astă toamnă. De atunci, Gabi nu mai rămăsese singur când părinții lui plecau la serviciu. Mamaia îi făcea în fiecare zi gogoși sau scovergi, iar tataia îi spunea toate poveștile de pe lume, ba încă și câteva în plus.

Treptat, geamul se dezgheță aproape de tot, așa că acum Gabi putu să vadă mai bine cățelul care apăruse cine știe de unde. Bătu cu degetul în fereastră și strigă:

— Măi cățelule, cum te cheamă pe tine, măi cățelule?

Cățelul auzi ceva, dar nu știa de unde vine vocea.

Încremeni o jumătate de minut cu urechile ciulite, apoi se îndreptă către omul de zăpadă pe care Gabi și bunicul lui îl făcuseră în urmă cu o zi. Îl amușină puțin, apoi o zbughi prin zăpadă și dispăru după colț.

Gabi plecă de la fereastra camerei sale și fugi cât putu în bucătărie. Acolo, mamaia învârtea de zor la mașina de tocat carne, iar tataia meșterea un suport pentru bradul de Crăciun. Gabi se duse drept la el:

— Tataie, ce număr de telefon are Moș Crăciun?

Bunicul se gândi o clipă, scărpinându-se la tâmplă cu tesla, iar pe urmă răspunse cât se poate de serios:

